

POWER PLAY

**Z letného detského
turnaja až do Slovana**

PREDSTAVUJEME MITCHA HOELSCHERA

**Východniar, ktorému vždy
bilo srdce pre Slovan**

PROFIL MARTINA BAKOŠA

**Nie sme top favorit,
ale robíme na tom**

LUKÁŠ HAVLÍČEK PRED VYVRCHOLENÍM SEZÓNY

NOVÉ VIRTUÁLNE HRY

NOVÉ VIRTUÁLNE HRY SA NIKDY NEKONČIA

MÔŽEŠ ICH HRAŤ 24/7

niké
je tipovanie

Hazardné hry predstavujú riziko finančných strát a vzniku závislosti.

18+

TIPOS EXTRALIGA PLAYOFF 2024/25

SLOVAN: NAJLEPŠÍ ŠPORTOVÝ DIVÁCKY ZÁŽITOK

Na Slované je nám už niekoľko rokov jasné, že obyčajný hokejový zápas zďaleka nestačí, aby si fanúšik v konkurencii ďalších lákadiel trávenia voľného času v Bratislave vybral práve návštevu Zimného štadióna Ondreja Nepelu.

Aj preto sa snažíme z domáceho zápasu urobiť čo najlepší jedinečný zážitok a sprostredkovať také emócie, kvôli ktorým sa k nám fanúšikovia vrátia opakovane. Nemôžeme Vám žiaľ zaručiť, že Slovan vyhrá každý zápas. Vieme Vám však garantovať iné zážitky:

FANSHOP

Vo fanshope zo strany ul. Odbojárov zoženiete dresy, mikiny, tričká, šály, čiapky, šiltovky, ale aj mnoho iných menších suvenírov, napr. plyšového Harvyho. Otvorené majú aj niekoľko desiatok minút po zápase.

MASKOT HARVY

Drol Harvy je pevnou súčasťou domácich zápasov Slovana už od jesene 2013. Nepokazí žiadnu zábavu, jeho tanečné i gymnastické výkony sú na úrovni profíkov. Neodmietne žiadosť o selfie a dokonca sa s ním môžete dohodnúť aj na pozvaní na svoju narodeninovú párty.

SLOVAKIA CHEERLEADERS

Naši „anjelici“ sa síce premenovali, ale naďalej zostávajú najpôvabnejšími účastníkmi našich zápasov. Ak túžite po ich blízkosti, vyberajte si pozdĺžne sektory A, kde počas zápasu tancujú na schodoch. A nebojte sa k nim prísť, z nosa Vám určite neodhrýznú!

SIENĽ SLÁVY SLOVENSKEHO HOKEJA, SLOVANA A ONDREJA NEPELU

Podstatná časť expozície situovaná za sektormi A6, A7 a A8 je venovaná členom Siene slávy slovenského hokeja, ako aj najväčším úspechom reprezentačného mužstva. Medzi unikátnymi exponátmi zo zbierok Slovenského športového a olympijského múzea nechýbajú autentické dresy, korčule, rukavice alebo hokejky. Pozornosť oprávnené púta replika víťaznej trofeje za titul majstrov sveta z roku 2002.

PRESTÁVKOVÉ SÚŤAŽE

Prestávky na Slované nie sú iba o občerstvení. Počas nich môžete prevetrať svoje vedomosti o histórii i súčasnosti Slovana v Niké kvíze a ak veríte v svoje hokejové zručnosti, CK Daka má pre Vás pripravené atraktívne zájazdy do Viedne, Budapešti, Milána, Benátok, či na Plitvické jazerá.

KOTOL VERNÍ SLOVANU

Fanklub je od tejto sezóny na staronovom mieste za našou útočnou tretinou na B1/B12. Robustnejší, hlučnejší, kreatívnejší. Udáva tempo a atmosféru v celej aréne, snaží sa nadviazať na najlepšie tradície legendárneho céčka. Pridať sa môže každý, podmienky a ponuku zľavnených vstupeniek do „kotla“ sa dozviete na adrese: fanklubvs@gmail.com.

PREDZÁPASOVÝ CEREMONIÁL

Na Slované sa oplatí prísť včas a neodchádzať dve minúty pred koncom kvôli výjazdu z garáže. Pred začiatkom zápasu tak stihnete jumbotron intro, klubový hymnu od Hexu a nástup úvodnej formácie na ľad. A ak Slované zvíťazí, po zápase si spolu užívame tradičnú ďakovačku „Vstaňte, keď ste belasi!“

VÝHRY OD NAŠICH PARTNEROV

Akokoľvek vstupenka na zápas je pri troche šťastia zároveň prvým krokom k výhre darčiekov od našich partnerov. Skúste zaujať našich moderátorov Lukáša alebo Slava a dostať sa v prerušení do hier „Šťastné miesto“, „Hangair“, „Škrupinky“, „Lyžovačka na Stuhlecku“, či „Ako poznáš Slované?“.

TIPOS EXTRALIGA 2024/25

GODLA DENIS

BRANKÁR

NARODENÝ
04.04.1995
KEŽMAROK
VÝŠKA: 180 CM
HMOT.: 81 KG

#30

KIVIAHO HENRI

BRANKÁR

NARODENÝ
26.02.1994
LAPPEENRANTA, FIN
VÝŠKA: 191 CM
HMOT.: 90 KG

#31

ANDRISÍK PATRIK

BRANKÁR

NARODENÝ
19.02.2003
ILAVA
VÝŠKA: 186 CM
HMOT.: 90 KG

#65

KUKUMBERG ROMAN

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
21.03.2005
BRATISLAVA
VÝŠKA: 186 CM
HMOT.: 87 KG

#16

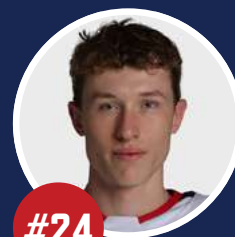

MINÁRIK JAKUB

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
6.7.2000
TOPOLČANY
VÝŠKA: 191 CM
HMOT.: 95 KG

#20

ŠTETKA PAVOL

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
02.10.2003
HUMENNÉ
VÝŠKA: 197 CM
HMOT.: 95 KG

#24

BAČÍK PATRIK

OBRANCA

NARODENÝ
07.02.1995
BRATISLAVA
VÝŠKA: 185 CM
HMOT.: 85 KG

#5

SERSEN MICHAL

OBRANCA

NARODENÝ
28.12.1985
GELNICA
VÝŠKA: 186 CM
HMOT.: 101 KG

#8

MAIER PATRIK

OBRANCA

NARODENÝ
06.11.1996
BRATISLAVA
VÝŠKA: 182 CM
HMOT.: 87 KG

#43

PECARARO LIAM

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
06.04.1996
CANTON, MA, USA
VÝŠKA: 180 CM
HMOT.: 74 KG

#39

HOELSCHER MITCHELL

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
27.01.2000
WATERLOO, ON, CAN
VÝŠKA: 183 CM
HMOT.: 80 KG

#44

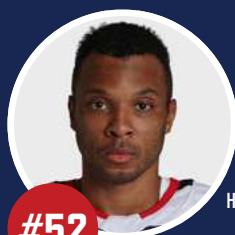

TAKÁČ SAMUEL

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
03.12.1991
POPRAD
VÝŠKA: 184 CM
HMOT.: 92 KG

#49

ACOLATSE SENA

OBRANCA

NARODENÝ
28.11.1990
HAYWARD, CA, USA
VÝŠKA: 183 CM
HMOT.: 95 KG

#52

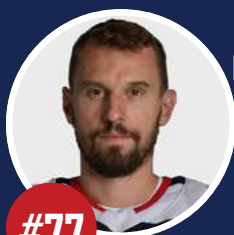

BRINCKO BORIS

OBRANCA

NARODENÝ
13.04.1999
POPRAD
VÝŠKA: 189 CM
HMOT.: 83 KG

#74

KUBKA BRANISLAV

OBRANCA

NARODENÝ
15.08.1988
DETVA
VÝŠKA: 187 CM
VÁHA.: 88 KG

#77

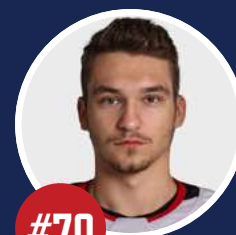

PREISINGER MIROSLAV

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
03.02.1991
BRATISLAVA
VÝŠKA: 184 CM
HMOT.: 84 KG

#63

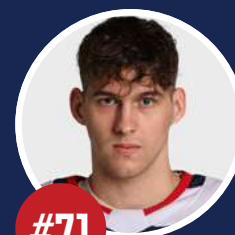

LUKOŠÍK ADAM

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
06.02.2002
PREŠOV
VÝŠKA: 183 CM
HMOT.: 80 KG

#70

DUDÁŠ TOMÁŠ

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
14.07.2004
ŽILINA
VÝŠKA: 189 CM
HMOT.: 93 KG

#71

KRÁLOVIČ TOMÁŠ

OBRANCA

NARODENÝ
28.08.2005
BRATISLAVA
VÝŠKA: 189 CM
HMOT.: 86 KG

#82

AHNELÖV JONAS

OBRANCA

NARODENÝ
11.12.1987
HUDDINGE, SWE
VÝŠKA: 190 CM
HMOT.: 97 KG

#87

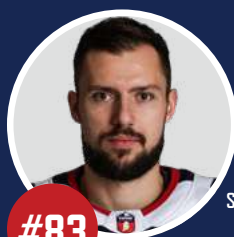

GOLIAN ANDREJ

OBRANCA

NARODENÝ
07.03.2001
BANSKÁ BYSTRICA
VÝŠKA: 192 CM
HMOT.: 82 KG

#98

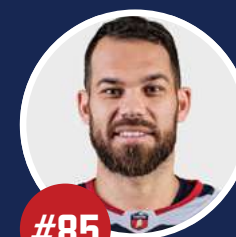

BAKOŠ MARTIN

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
18.04.1990
SPIŠSKÁ NOVÁ VES
VÝŠKA: 188 CM
HMOT.: 90 KG

#83

SLOVÁK MAREK

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
23.09.1988
NITRA
VÝŠKA: 175 CM
HMOT.: 74 KG

#85

PETEREK JONÁŠ

ÚTOČNÍK

NARODENÝ
19.02.2001
HAVÍŘOV, CZ
VÝŠKA: 188 CM
HMOT.: 89 KG

#95

**BÝVANIE
V NAJPREDAVANEJŠOM
PROJEKTE!**

DY DOWNTOWN
YARDS

**NIE JE
NA ČO ČAKAŤ.**

VÝCHODNIAR, KTORÉMU VŽDY BILO SRDCE PRE SLOVAN

Martin Bakoš neteší fanúšikov Slovana svojimi gólmi len v tejto sezóne. Tridsaťštyriročný krídelník si už v mladom veku vybral náš klub, hoci mal aj inú ponuku a bližšie k rodnej Spišskej Novej Vsi.

VÝCHODNIAR, KTORÉMU VŽDY BILO SRDCE PRE SLOVAN

Martin Bakoš neteší fanúšikov Slovana svojimi gólmi len v tejto sezóne. Tridsaťštyriročný krídelník si už v mladom veku vybral náš klub, hoci mal aj inú ponuku a bližšie k rodnej Spišskej Novej Vsi. Po zisku titulu v extralige v roku 2012 si to so Slovanom namieril do KHL a neskôr krížom cez celú Európu, aby sa opäť vrátil tam, kde sa cíti ako doma.

Bakoš vyrastal na Spiši a cestu k hokeju mal predurčenú: "Vyrastal som na ulici, z ktorej bolo vidieť na zimný štadión. Takže to bol celý môj život. Škola a hokej. S kamarátmi na ulici sme asi pätnásť hrali hokej od malička, boli to naozaj krásne časy," uviedol pre náš magazín.

Veľká životná zmena pre neho prišla po sezóne 2006/07. Vtedy prijal ponuku Slovana a v nasledujúcom ročníku sa v kabíne stretol napríklad aj aj s Mirom Preisingerom alebo Andrejom Kudrnou. "Ja som mal vtedy na výber aj Košice. Ale vždy to bol pre mňa taký sen, či už nad Slovanom zvíťaziť, alebo si raz zahrať v jeho drese. Spomínam si, že som prišiel do veľkomesta ako malý chlapec, všetko bolo zrazu obrovské. Aj verejná doprava. Ale chodil som denne pešo asi 15 minút. Bol to veľký šok aj skok, ale chalani ma prijali skvele a aj vedenie mi veľmi so všetkým pomáhalo. Bolo pekné, že aj napriek tomu, že som ďaleko od domova, tak v Slovane to funguje nielen po hokejovej stránke, ale aj po tej druhej. Vtedy mi veľmi pomohol pán Lubomír Lenár, bol to ako keby môj druhý otec. Aj v kabíne mi nielen Prajso a Kudrnka nedávali vôbec pocítiť, že som východniar v Bratislave, brali ma ako svojho."

Zo Slovana sa mu otvorili dvere aj do reprezentácie, najskôr do U20 a potom aj k mužom. "Slovan je zvučné meno a je to odtiaľ bližšie do veľkého hokeja. Jednoznačne mi to pomohlo. Ale išiel som tam preto, lebo to bol vždy môj sen. Spišská Nová Ves vtedy nehrala extraligu, ja som k Slovanu vždy vzhliadal," povedal Bakoš.

Potom prišla KHL a pre produktívneho útočníka ďalšia šanca preraziť. "My sme končili v extralige titulom, pamätám si dodnes, že sme nevedeli, čo bude nasledovať. Po oslave titulu na večeri mi vtedy generálny manažér Maroš Krajčí podal ruku a povedal mi: 'Vitaj v KHL.' Tam nebolo nad čím premýšľať," opísal Bakoš.

Po dvoch sezónach v nadnárodnej lige prišla ponuka z Liberca. A po prvej nevydarenej sezóne prišla opäť majstrovská. "Po dvoch rokoch v KHL som chcel hrať viac a posunúť sa. Prišiel Liberec, ale začiatok bol ťažší. Prišiel som, keď sme boli v tabuľke na 10. mieste. Ale bola to pekná sezóna. Nasledujúci rok sme získali titul. To bolo krásne, skvelé spomienky a pre mňa dobrý krok k veľkému hokeju," zaspomínal si Baky na pôsobenie na severe Čiech.

Veľký hokej znamená NHL. Šanca preraziť v zámorí však prišla neskoro a skúsený útočník si čoskoro zrátal všetky plusy a mínusy. Za farmu Bostonu v Providence odohral 16 zápasov. "Ja som mal už 28 rokov, keď som išiel do zámoria. Viem, za čím som tam išiel, z kempu som odišiel pre zranenie. Dal som si cieľ zostať v tíme a čakať, ale natiahal som si postranný väz.

AHL je veľmi špecifická a náročná liga, je tam veľa mladých a šikovných hráčov. Po pár mesiacoch som prišiel na to, že ma nezavolajú do prvého tímu a preto som sa rozhodol, že sa vrátim do Európy. S trénerom som sa dohodol, že to nemá význam a mal som už iné ponuky. Ale nič by som nezmenil. Všetko je v rukách božích a takto to malo celé byť."

Po anabáze vo Švajčiarsku dlho premýšľal, čo ďalej. Mohol hrať zasa za Slovan, ale neskôr prišla ponuka z rodného mesta. "Ja som chcel prísť hneď po návrate na Slovensko do Slovana, ale nevyšlo to. Váhal som, či mám ísť ešte von, čo je pre profesionálneho športovca normálna vec. Ale potom bolo už neskoro, tak som sa dohodol so Spišiakmi. Urobil som to aj pre rodinu, užili sme si babky a dedkov. Teraz som tu a som za to rád. Mám dlhodobú zmluvu, teším sa na nové výzvy," potešil fanúšikov.

V minulosti sme poznali Bakoša ako brilantného strelca, tzv. "onetimera", dnes však skúsený útočník ponúka aj výborné prihrávky. Jeho zmena štýlu hry je viditeľná. "Vždy som chcel dávať góly, ale postupne som zistil, že veľakrát je niekto v ešte lepšej pozícii a dá sa to posunúť. A zistil som, že krása je v tom, keď si celá päťka dopraje. To som vedel aj predtým, aj vtedy som chcel prihrávať, ale nemal som v hlave to, že ešte môžem

niekoho hľadať v okolí brány. A keď som zistil, čo sa ešte dá vytvoriť, začalo ma to oveľa viac baviť. Takže ma baví posunúť puk. Ale skôr sa zamýšľam nad tým, kedy je toho veľa a kedy je lepšie vystreliť. Ale teší ma, ak dám peknú prihrávku a niekto iný dá gól."

Z jeho prihrávok ťažia všetci spoluhráči, no najmä tí v jeho formácii Samuel Takáč a Jonáš Peterek. "Som vďačný za to, ako sme si sadli. Sme pozhnaní bodmi, ale hokej si človek užíva len dovtedy, pokiaľ sa vyhráva. Ak sú body a nevyhráva sa, tak sa to nedá užívať. Ale za tú chémiu som veľmi rád. Dôležité však bude, aby sme víťazili," žela si Bakoš.

Vo forme, v akej teraz 34-ročný krídelník hrá, sa na pery natíska aj téma reprezentácie. A tú Bakoš stále vníma: "Každý hokejista chce hrať na MS. Samozrejme, že by som chcel, nikdy som nepovedal, že nechcem reprezentovať. Stalo sa asi dvakrát, že som nemohol prísť. Raz pre operáciu, druhý raz pred ZOH, keď začína vojna a nemali sme pas pre malú dcéru. Ale každý chce reprezentovať, ja by som išiel kamkoľvek aj teraz, hoci aj na Nemecký pohár."

KEBY SI ŽIL V IDEÁLNO M SVETE

ČO BY BOLA TVOJA NAJBLIŽŠIA KÚPA?

„Vstupenka na zápas HC Slovan Bratislava.“

KAM BY SI CHCEL ÍSŤ NA DOVOLENKU?

„Maurícius.“

S AKOU OSOBNOSŤOU BY SI SA CHCEL STRETNÚŤ?

„S pápežom Františkom.“

NA AKOM AUTE BY SI CHCEL JAZDIŤ?

„Na takom, do ktorého netreba tankovať“

AKÉ JEDLO BY SI SI NAJRADŠEJ OBJEDNAL?

„Halušky.“

KTORÚ TROFEJ BY SI CHCEL VYHRAŤ?

„Trofej z MS v hokeji a pohár pre majstra ligy so Slovanom.“

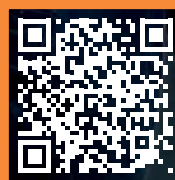

PMP

MONTEX
PARTNER IN MODERN PRODUCTION

**Zmenu máš
vo vlastných
rukách**

[PMPMONTEX.SK/KARIERA](https://pmpmontex.sk/kariera)

**SLOVAK
LINES**

Vyrazte autobusom na lyžovačku

So skipassom len za 73 €

Odvezieme vás v maximálnom pohodlí autobusu priamo z Autobusovej stanice Nivy až k zjazdovke Stuhleck v rakúskych Alpách. Navyše sa u nás môžete pred cestou poistiť a zaparkovať svoje auto priamo na stanici Nivy počas celej lyžovačky.

lyzovackabusom.sk

NIE SME TOP FAVORIT, ALE KAŽDÝ DEŇ ROBÍME VECI TAK, ABY SA O NÁS MOHLO TAKTO HOVORIŤ

Lukáš Havlíček (1988) je generálnym manažérom HC SLOVAN Bratislava od 12. septembra minulého roku. Deň nato ho nový stopercentný vlastník klubu spoločnosť JTRE Sports&Entertainment a.s. predstavila širokej športovej verejnosti a už na ďalší týždeň sledoval svoj tím v otváracom zápase extraligy proti Novým Zámkom.

Do celého procesu prechodu Slovana do rúk nových majiteľov bol síce zahrnutý podstatne skôr, už v lete, avšak situácia bola po smrti predchádzajúceho väčšinového majiteľa Rudolfa Hrubého pomerne nejasná a komplikovaná a viackrát sa počas leta menila. Nič príjemné to nebolo ani pre Lukáša Havlíčka, ktorého rodina dlhodobo žije a je doma v Prahe.

„Taký už je život. Áno, bolo to relatívne neskoro. Sám som nevedel, ako to napokon dopadne, či sa budeme sťahovať, kedy a ako. Prežívam to však dobre. V hokeji som už pôsobil prakticky na všetkých pozíciách okrem tréningu, ku ktorému som neinklinoval.“

Snažím sa užívať si to, to som si slúbil a každý deň je výživný, pretože máme čo robiť. Makáme na tom, aby sme Slovan stabilizovali a dostali tam, kam si ho všetci želáme mať.“

S manažérskymi funkciami v hokeji mal nový GM Slovana dlhoročné skúsenosti, ale ako sám hovorí, toto je predsa len niečo iné a žiadna práca ani škola človeka na tento post jednoducho nedokáže pripraviť.

„Môžete mať milión vedomostí, ale stále budete z niečoho prekvapení. Musíte sa naučiť za prvé mesiace, čo tá práca obnáša. Navyše, Slovan je klub s bohatou históriou, takže všetci sme pod väčším drobnohľadom a verejným tlakom ako ktokoľvek iný v lige.“

Slovan si od náhlej smrti pána Hrubého prešiel zložitým obdobím. Pre jeho rodinu a dedičov to nebolo vôbec ľahké. Obdobie riešenia vlastníckych vzťahov a istej ekonomickej neistoty by otriaslo každou firmou. Ako pozitívum vidí Lukáš Havlíček ľudí, ktorí v klube pracujú, od kabíny až po administratívu.

„Vidieť, že pre Slovan dýchajú. Pre nich je klub srdcovou záležitosťou a viac než len obyčajná práca. Našou operatívnu úlohou je klub najmä stabilizovať, správne nastaviť niektoré interné procesy a začať viac pracovať s exaktnými dátami, ktorými klub doteraz príliš nedisponoval.“

Slovan je bezosporu najsledovanejší klub na Slovensku. Každého jeho fanúšika, ale aj oponentov, zaujímajú predovšetkým výkony A mužstva. S nimi je generálny manažér zatiaľ spokojný.

„Vnímam pozitívne, čím sme si doteraz v sezóne prešli. Veci sa nerodili ľahko. V októbri sme po relatívne slušnom štarte prehrali päť zápasov za sebou, potom bola nervozita, či príde nejaké veľké meno. Hrali sme mesiac vonku, mali sme zranených kľúčových hráčov a lídrov. Možno to nebolo s úplnou gráciou, ale zvládli sme to. Chalani sa o sebe každý deň niečo učia, buduje sa atmosféra a chémia v šatni a to je najdôležitejšie.“

Výnimočná situácia v klube sa prejavila aj pri skladaní kádra. Ten bol pri príchode nového manažmentu už viacmenej kompletný, v lete ho dával dokopy bývalý športový riaditeľ Rostislav Dočekal na základe limitov daných predchádzajúcimi majiteľmi. Havlíček doňho po prvý raz výraznejšie vstúpil počas novembrovej repre prestávky, keď priviedol brankára Kiviaha, obrancu Ahnelöva a útočníka Petereka. Veľkou vecou bol tiež angažmán Richarda Pánika, aj keď zatiaľ iba na krátkodobý kontrakt. Fanúšikovia ešte do konca transferového obdobia môžu zrejme očakávať menšie zmeny, najmä v súvislosti s odchodom krídla prvého útoku Ortegu do Nemecka.

„Nechceme sa unáhlit, chceme dobrú posilu na play off. Pozeráme sa všade. Na hráčov, ktorí môžu odísť počas sezóny a aj na tých, ktorí si chcú predĺžiť sezónu, čo im my vieme garantovať. Moja predstava je priviesť novú posilu najneskôr do reprezentačnej prestávky (3.-11. februára). To by bol ideálny scenár, keďže budeme mať týždeň kvalitného tréningu a nový hráč bude mať príležitosť sa s mužstvom zžiť a adaptovať.“

Popri tom Lukáš Havlíček intenzívne stavia mužstvo pre novú sezónu. K hráčom s viacročnými kontraktmi (Kiviaho, Bakoš, Bačík) v posledných dňoch pribudli ďalší – Takáč, Peterek, Kukumberg, Maier, Andrisík - a pomaly sa už teraz črtá kostra tímu v ďalších sezónach. Novú ponuku na stole majú tiež Acolatse a Pecararo.

„Tvorbou tímu pre ďalšie obdobie sa zaoberám, odkedy som nastúpil. Keďže v čase nášho príchodu do klubu bol tím v podstate poskladaný, nebolo možné vymeniť ho celý počas sezóny. Navyše, ani si nemyslím, že náš tím bol taký zlý, aby som niečo dramaticky menil. Snažil som sa identifikovať slabšie stránky a vylepšiť ich. Dovolím si tvrdiť, že sa mi to podarilo na 95 percent.“

Ako priznáva sám generálny manažér, robí nejaké negatívne rozhodnutia a represívne zasahovať do práce realizačného tímu nie je jeho štýl práce a nikdy niečo také nerobil. Nie je toho fanúšikom.

„Snažím sa radšej ľudí motivovať, aby sme sa každým dňom zlepšovali, vrátane mňa. Každý má právo na chybu. Dôležité je, ako na ňu zareaguje a čo urobí pre dobrý výsledok. Namiesto trebars pokút preferujem správnu komunikáciu. Chceme od hráčov vedieť, čo sa s nimi deje aj mimo ľadu - či sú zdraví, ako sa darí ich rodinám, ako sa cítia, či niečo nepotrebné vybaviť okrem podmienok na dobrý výkon. Dúfam, že to chalani cítia. Budujeme si vzájomnú dôveru a čas na reparát niečoho, čo nám prípadne nevyjde.“

Noví majitelia už v prvý deň po prevzatí klubu uviedli, že so Slovanom sa spájajú vždy iba najvyššie ambície. Na druhej strane, viacerí fanúšikovia akoby brali túto sezónu ako prechodnú a Slovan medzi hlavných favoritov na titul nezaraďujú. Ako k tomu pristupuje Lukáš Havlíček? Má už v tejto sezóne pred sebou ten najvyšší cieľ?

„Máme pred sebou ešte poslednú štvrtinu základnej časti. Musíme sa v mnohých ohľadoch lepšie pripraviť na playoff. Typologicky rozhodne máme hráčov, aby sme boli úspešní proti trebars Košiciam alebo Spišskej Novej Vsi. Neprináleží nám v tejto chvíli vyhlasovať, že sme top favoriti. Avšak každý deň, kúsok po kúsku, sa snažíme robiť veci tak, aby sa o nás mohlo takto hovoriť. Bič plieska na konci a aj cesta môže byť cieľ.“

HERCOV A HOKEJISTOV SPÁJALA STAVOVSKÁ ČEŠŤ

Múzy a šport patria takmer neodlučiteľne k sebe, ich zmyslom je zabávať divákov. Umeleckým alebo športovým kumštom. Lebo – ako sa hovorí – dať gól, alebo aj nedať, je niekedy umenie... Bratislava mala i má divadelných veľikánov, ktorým sympaticky sekundovali a stále sekundujú hokejoví. Spolupatričnosť z dávnejšej i nedávnej minulosti trvá dodnes.

HERCI MALI KRESLÁ NAD STRIEDAČKOU SLOVANA

Hercov zo Slovenského národného divadla a hokejistov Slovana spájala vzájomná priateľnosť a akási stavovská češť. Navzájom si tleskali po zápasoch, resp. divadelných predstaveniach.

„Herci mali nad našou striedačkou vyhradené kreslá. Vystriedalo sa na nich takmer celé Slovenské národné divadlo. Kto nemal počas večerného zápasu predstavenie, prišiel na hokej. Ferko Dibarbora, Ondříš Jarjabek, Július Pántik, Vlado Debnár, Laoko Chudík, Štefan Kvietik, Tonko Mrvečka, Stano Dančiak, Viliam Polóni, Karol Machata, Ivan Krajčiek, Mária Kráľovičová, Zorka Kolínska, Karol Duchoň... Čo meno, to veľká osobnosť. Ba stávalo sa, že keď sa hokejové stretnutie naťahovalo, začiatok predstavenia sa posunul o pár minút, aby sa herci stihli taxíkmí presunúť do divadla. Vzájomne sme sa podporovali,“ nedá Jozef Golonka dopustiť na súzvuk s kultúrnou scénou počas jeho éry.

„Keď sme hrali v Prahe a prišli sme deň pred zápasom, večer sme šli na predstavenie do Rokoka alebo Semaforu. My sme zasa dali Jiřínce Bohdalovej, Radkovi Brzobohatému, Jiřímu Suchému, Miroslavovi Šimekovi, ba aj Karlovi Gottovi vstupenky na zápas so Spartou. Boli sme si blízki ako jedna veľká rodina. Viete, prečo to tak bolo? Nezavídeli sme si, lebo nebolo čo,“ vraví belasá legenda.

DIBARBORA A DANČIAK SA ZVŔTALI V BRÁNKE

Pred športovou kariérou uprednostnili hereckú – a stali sa divadelnými i filmovými osobnosťami. Predtým sa však zvrátili v hokejovej bránke a drukovali Slovanu.

Elegán František Dibarbora dosiahol z umelcov vo svojej športovej záľube najviac. Obľúbený kabaretiér rozdával úsmevy a dobrú náladu aj v hokejovom tíme ŠK Bratislava, aj v slovenskej hokejovej reprezentácii. Ako brankár nastúpil za Slovanu v medzivojnovom období na Medzinárodnom týždni zimných športov v roku 1940 nemeckom Garmisch-Partenkirchen. Historické pramene uvádzajú jeden štart - proti Taliansku, krajine, odkiaľ pochádzal jeho otec.

Syn Michal doma však nenašiel nič, čo by pripomínalo otcovu hokejovú kariéru. „Akurát viem, že ako ľavák chytával v opačnom garde. Na jednom exhibičnom zápase hviezd na ľade nemali preňho lapačku na pravú ruku, ani vyrážačku na ľavú. Neskôr sme spolu chodievali na hokejové zápasy Slovana. Partia hercov sedávala za striedačkou - odtiaľ kibicoval, ako majú domáci hrať. Neraz ma vzal aj do šatne, pohyboval sa tam ako doma,“ spomínal syn.

O generáciu mladší Stano Dančiak v doraste tiež chytával v hokejovej bránke. Dibarboru poznal zo štadióna. „Často som ho vídal na hokeji. Keď som v roku 1965 prišiel do Slovenského národného divadla, stali sme sa kolegami. Trúfam si povedať, že som patrila k jeho obľúbencom. Možno aj preto, že vedel o mojej krátkej brankárskej minulosti,“ vravel v minulosti.

Dančiak z dva a polročnej skúsenosti veľmi dobre poznal bolesť brankárskeho postu. „V plastrónoch, čo sme mali pripavené na šnúrkach, som cítil každý puk. Najviac ma však bolela ruka v lapačke z filcových krytov,“ vracal sa do detstva. Dynamo Energia zháňala dorast, do bránky sa nechcelo nikomu, a tak sa žrebovalo. Bol som medzi tromi nešťastníkmi, ktorí museli chytať,“ vysvetľoval dnes už nebhý člen Činohry SND.

„Stáť v bránke bolo niečo príšerné, ale v tej zime ma hrial pocit dôležitosti. Keď som pešo prišiel domov - okolo polnoci už nechodil nijaký spoj - padol som do postele ako klát a spal ako drevo.“

VÝSTROJ OD VLADA DZURILLU

V roku 1959 bola Bratislava jedným z dejísk majstrovstiev sveta. „Na Kanadánch sme šli oči nechať. Najmä na Dewsbury. Lietal po ľade v čiapke s dlhým brmbolcom. Keď sa prudko otočil, kto bol najbližšie, dostal po tvári.“ Dynamo Energia nastúpila po jednom stretnutí na zápas proti Slovanu.

„Vlado Dzurilla už vtedy trénoval s mužmi Slovana, vetral Jánovi Jendekovi. V tomto nemôže chytať, povedal mi, keď videl, čo dávam na seba,“ vytiahol Dančiak nezabudnuteľnú spomienku.

„Dzurilla vtedy dostal nový výstroj. Priniesol mi ho zabalený v igelíte - aby som ho vyskúšal. Takmer som padol z nôh. Také veľkorysé gesto som vôbec nečakal. Odvtedy sme si boli bližší, veď sme boli rovesníci. Obdivoval som jeho ohybnosť: vložil si nohu na mantinel a lakťami sa dotkol ľadu. Slovan mal vždy skvelých brankárov,“ priblížil veľký fanúšik bratislavského klubu.

Po otázke, či nemohol patriť medzi nich, sa v minulosti schuti zasmial. „Keď ma vzali na herectvo, nedalo sa to kombinovať, už som dostal aj pár menších úloh. Pamätám sa, ako sa ma Mikuláš Huba spýtal jeho typickým zvucným hlasom, keď som prišiel s krvavými odreninami: ‚Kolega, chcete byť športovec alebo herec?‘ Mal som veľké šťastie, že hokej sa mi nepodpisal na tvári. Nemám nijakú jazvu. Raz mi síce hokejka prerezala líce, no všadeprítomný Miško Polóni mi ranu hneď ošetril, neostali nijaké následky.“

DEBAKEL S JOZEFOM GOLONKOM

Dančiak chytal pred kamerami v drese slovenskej reprezentácie. Pred časom vysielala slovenská televízia súťažnú reláciu Debakel, v ktorej sa dalo stavať na víťaza. „Pôvodne sme mali vystupovať aj s Vladom Dzurillom a chytať nájazdy Jozefa Golonku. Dzurilla však v tom roku nečakane zomrel, a tak som stál zoči-voči Golonkovi sám. Mojm poradcom bol Marcel Sakáč, ďalšia veľká brankárska osobnosť. Radil mi, aby som hokejkou štuchoľ útočníkovi medzi nohy. Skúsil som to, vyhrával som 4:2. Golonka mal už nervy, že prehrá. Napokon vyhral 5:4 - a veľmi sa tešil,“ pripomenul Dančiak poslednú brankársku skúsenosť.

KVETY OD ĽUBA VIŠŇOVSKÉHO

Vlado Černý, riaditeľ Divadla Astorka-Korzo '90, si dobre pamätá na časy, keď sa hereckí bardi družili s hokejistami a on už ako poslucháč Vysoké školy múzických umení bol pri tom.

„Počas štúdia sme s Mariánom Zednikovičom chodievali pravidelne na hokej. Postupne som sa spriatelil s viacerými hráčmi Slovana: Milanom Kuželom, Ľcom Černým, Rudom Tajčárom, Jožkom Bukovinským i s o niečo mladšími Darom Rusnákom, Dušanom Pašekom, Mariánom Bezákom, Ivanom Dorničom. Neraz sme sa stretli v Divadelnom klube, mňa zasa vzali na niektoré pozápasové oslavy po výhrach nad zvucnými súpermi vo federálnej lige – Spartou, Brnom, Litvínovom... Kým ma neprijali na vysokú školu, aktívne som sa venoval modernému päťboju, pokračoval som v rodinnej tradícii. A keď sa dalo, rád som hrával futbal i hokej. S partiou kamarátov sme si dlhé roky platili ľad a pri hokeji v zápasoch ako o život sme sa výborne odraegovali i zabavili.“

Veľmi intenzívne som sledoval Slovan počas jeho pôsobenia v Kontinentálnej hokejovej lige, do Bratislavy sa vrátili príťažlivé hokejové časy. Počas výluk v NHL odohral Slovan v zostave s Mírom Šatanom, Ľubom Višňovským a Andrejom Sekerom vynikajúce zápasy. Takéto osobnosti priťahujú divákov na štadióny i do divadla. Paralela s múzou mi automaticky zišla na um, keď som sledoval dojemnú ďakovačku a na záver spontánnu klaňacku. To nás, hercov, so športovcami spája. Víťazstvá hrali, no mne sa páčilo, že fanúšikovia vedeli oceniť výkony, aj keď belasi prehrali. Keď som mal voľno, nenechal som si ujsť zápasy v zmodernizovanej aréne. S manželkou sme sa v nej cítili veľmi príjemne, verím, že podobne sa cítili hokejisti aj v našom divadle. Často doň chodil tréner Miloš Říha i manažér Maroš Krajčí. Na predstavení Zakázané uvoľnenie sa zúčastnilo celé mužstvo, kvety po záverečnej klaňacke odovzdával hereckám aj Ľubo Višňovský. Slovan sledujem stále, som jeho verným fanúšikom.“

Autor textu: Pavel Komár (z knihy „My sme Slovan: Sto príbehov o najznámejšom slovenskom hokejovom klube“)

MY SME SLOVAN: STO PRÍBEHOV O NAJZNÁMEJŠOM SLOVENSKOM HOKEJOVOM KLUBE
Knihu si môžete objednať na:
fanshop.hcslovan.sk

ZÁŽITKOVÁ

VSTUPENKA

SKYLounge

SEKTOR SKYLounge (C30)
ZIMNÝ ŠTADIÓN ONDREJA NEPELU

UŽITE SI O KÚSOK

VIAC SLOVANU

STUDENÝ BUFET A NÁPOJE

POPCORN

ŠÁL S PODPISOM HRÁČA

VSTUPENKY.HCSLOVAN.SK

20/20

REŠPEKT • DRAVOŠŤ
ZODPOVEDNOSŤ

PODPORTE MLADÉ TALENTY SVOJIMI 2% Z DANÍ,
ABY MOHLI TRÉNOVAŤ A HOKEJOVO RÁŠŤ

WWW.HCSLOVAN.SK

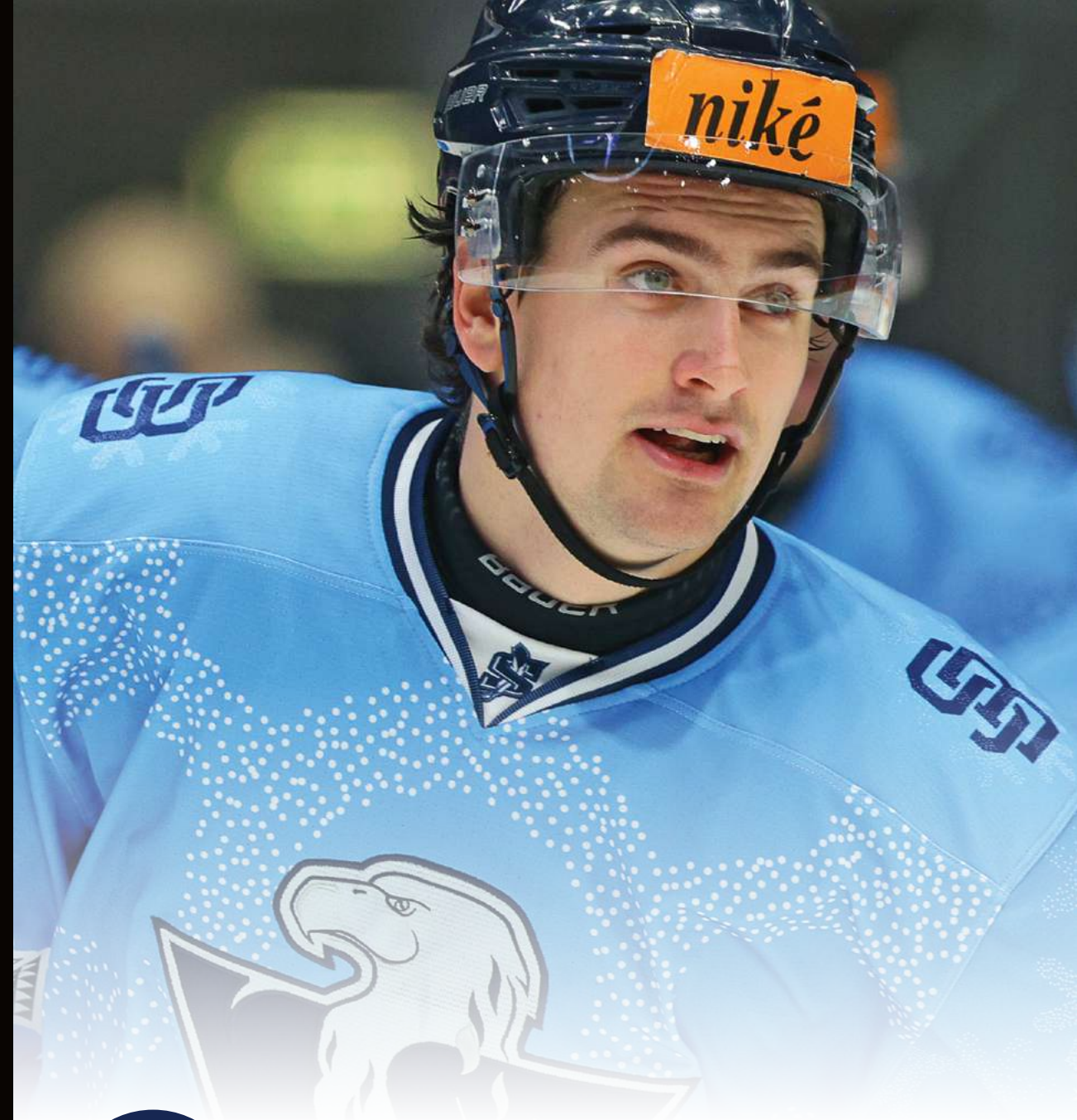

SINGLE
ORIGIN
KÁVA

Podporujeme slovenský hokej!

Viac ako 50 plantážnych káv
kúpíte v kaviarňach **KAFEHAUS**
alebo na **www.kafe.sk**.

Z LETNÉHO DETSKÉHO TURNAJA AŽ DO SLOVANA

Rodák z kanadského mesta Waterloo našiel v Bratislave veľmi dobré podmienky, ktoré si pochvaľuje. Aj preto by v prípade ponuky zostal v Slované aj v nasledujúcom ročníku.

Z LETNÉHO DETSKÉHO TURNAJA AŽ DO SLOVANA

Mitch pochádza z provincie Ontário, v tomto regióne je hokej bežná časť života. S hokejkou teda "lietal" veľmi skoro. "S korčuľovaním som začal ako trojročný. K hokeju ma dostal otec, no vtedy hral už môj starší brat a ja som vždy chcel byť ako on. Páčilo sa mi, že môžem byť stále na štadióne," povedal nám 25-ročný center.

Počas kariéry sa v zámorí stretol s viacerými známymi hokejistami. "Hral som s Jackom Quinnom a aj Marcom Rossim. Andre Touringy, ktorý teraz trénuje Utah, ten ma trénoval v Ottawe."

Mitch si ako mladík prešiel tímami Waterloo Wolves, Elmira Sugar Kings a Ottawa 67's. V roku 2018 ho draftoval klub New Jersey Devils v 6. kole ako 172. hráča v celkovom poradí. Po drafte hral za Belleville Senators, Atlanta Gladiators, Springfield Thunderbirds, Indy Fuel a naposledy Orlando Solar Bears. Do profiligy sa teda nikdy nepozrel. "Keď ma draftovali, mal som len 18 rokov, čiže som bol stále veľmi mladý. Je toho veľa, na čom v tomto veku treba pracovať a stavať. New Jersey bolo v tom čase dobre poskladané a malo naozaj veľa dobrých hráčov. Mal som hneď pocit, že to nebude fungovať voči mne pozitívne."

Potom prišla ponuka od Slovana a tento príbeh je zatiaľ veľmi pekný. "Páči sa mi tu. Bratislava je skvelá. Je to veľké mesto, ale má atmosféru takého príjemného malého mesta," uviedol Hoelscher.

Ako uviedol sympatický Kanadan, do tohto roku nemal skúsenosti so žiadnym Slovákom, s ktorým by sa stretol vo svojej kariére. Pred odletom do Európy však mal nejaké informácie. "Nevedel som až tak veľa, ale vedel som, že Slovan hral v KHL. Predtým som hral proti Liamovi Pecararovi na východnom pobreží a vedel som, že je teraz v Slovane."

Hneď na to si však Mitch spomenul na príhodu, ktorou zaskočil s úsmevom aj sám seba: "Vlastne som hral v Bratislave na letnom hokejovom turnaji. Vidíte, svet je malý. Hralo sa na štadióne Ondreja Nepelu. O pár rokov som tu zakotvil (úsmev)."

Po pol roku si už na Bratislavu zvykol, hoci začiatky nemal jednoduché. Dnes je však všetko inak. "Veľmi sa mi tu páči, mám veľa príjemných skúseností s neznámymi ľuďmi, ktorí mi v niektorých veciach pomohli. Niekedy je tam jazyková bariéra, ale zdá sa mi, že sa mi

snažia pomôcť alebo nájsť niekoho, kto mi môže pomôcť. Jedlo je tu tiež naozaj dobré, vyskúšal som niekoľko tradičných slovenských jedál a užil som si ich."

A ako trávi Mitch voľný čas, keď zrovna netrénuje, alebo nemá zápas? Prezradil aj to, akú má rád hudbu. "Rád sa rozprávam s priateľmi z Toronta, čo je niekedy ťažké, lebo máme časový posun. Ale inak uprednostňujem prechádzky, občas idem na večeru a podobné veci. Mám rád každú hudbu, ale ak by som si mal vybrať, tak country."

Po týchto slovách sa logicky nalepila na pery otázka, či by Mitch súhlasil s predĺžením kontraktu. "O Slovane nemôžem povedať nič iné, ako len dobré veci. Tréneri, hráči, vybavenie kabíny, krásny štadión. Fanúšikovia a vedenie ma veľmi pekne privítali. Ak by sa naskytla príležitosť, určite by som bol otvorený zostať tu aj naďalej," potešil fanúšikov.

Život hokejistu je však krátky a hráči musia myslieť aj na obdobie po konci kariéry. Ako je na tom Hoelscher? "Ešte neviem... Ale myslím si, že by som sa chcel nejakým spôsobom zostať pri hokeji. Či už je to trénerstvo, manažment, skauting, alebo možno aj rozhodovanie. Stále mám veľkú vášeň pre túto hru."

S KORČUĽOVANÍM
SOM ZAČAL AKO
TROJROČNÝ. K HOKEJU
MA DOSTAL OTEC.

#44 MITCH HOELSCHER

Aká je Tvoja najstaršia spomienka na hokej?

"Keď som videl hrať môjho staršieho brata."

Kto Ťa priviedol k hokeju?

"Keď vyrastáte v Kanade, máte hokej v krvi. Mój otec, aj jeho brat hrali, takže v mojej rodine to bolo predestinované. Páčilo sa mi to hneď."

Aký je/bol tvoj obľúbený hokejový hráč/hrdina?

"Keď som vyrastal, mal som dvoch. Jedným bol Pavel Daciuk, pretože bol kreatívny a dobrý na oboch koncoch klziska. Druhým by bol Sidney Crosby, keďže každé dieťa ho v Kanade zbožňovalo. Jeho vášeň a zápal pre hru sú neuveriteľné."

Ktorému hokejovému klubu si držal palce ako malý chlapec?

"Toronto Maple Leafs. A držím mu palce stále."

Kto je tvoj najlepší kamarát medzi hokejistami?

"Mám veľké šťastie, že som mohol hrať jeden rok juniorský hokej s mojim bratom. Takže by som povedal, že on."

Na ktorý zo svojich gólov najradšej spomínaš?

"Na môj prvý gól v DHL, keď som ako dieťa, ktoré pochádza z Ontária, mohol hrať v lige. Bol to vždy môj sen."

Koho považuješ za najlepšieho hokejistu, proti ktorému si doteraz hral?

Nick Suzuki je najlepší hráč, proti ktorému som hral. Ale hral som s Marcom Rossim a to je zasa najlepší hráč, s akým som kedy hral."

Ktorý zápas v kariére Ťi zatiaľ najviac utkvil v pamäti?

"Keď som mal asi 12 rokov, hrali sme na miestnom turnaji, ktorý organizovala automobilka Toyota. Boli tam tri tímy a víťaz postúpil do Japonska. Mój tím uspel, ale cítil som veľký tlak, ktorý bol v tom veku veľmi vysoký."

Aký iný šport okrem hokeja rád pozeráš alebo hráš?

"Rád hrám golf. V mojom rodnom meste je veľmi populárny lakros a hrával som ho, keď som mal v lete prestávku."

NOVÉ CIAPKY

ZAHREJÚ A FANDIA S VAMI

KEBY BOLO KEBY S...

S TOMÁŠOM KRÁLOVIČOM
OBRANCA #82

KEBY SOM NEBOL HOKEJISTA, ŽIVIL BY SOM SA AKO...
PODNIKATEL.

KEBY SOM BOL TRÉNEROM, VO SVOJOM TÍME BY SOM URČITE MAL...
ROMANA KUKUMBERGA ML. KVÔLI POZITÍVNEMU MYSLENIU.

KEBY SOM MAL TROCHU VIAC ČASU, CHCEL BY SOM SA NAUČIŤ...
VIAC CESTOVAŤ.

KEBY SOM MOHOL V ŽIVOTE JEŠŤ IBA JEDNO
JEDINÉ JEDLO, BOLO BY TO...
MÁSO S RÝŽOU.

KEBY SOM VYHRAL V LOTÉRII 100 MILIÓNOV EUR,
KÚPIL BY SOM SI...
JACHTU.

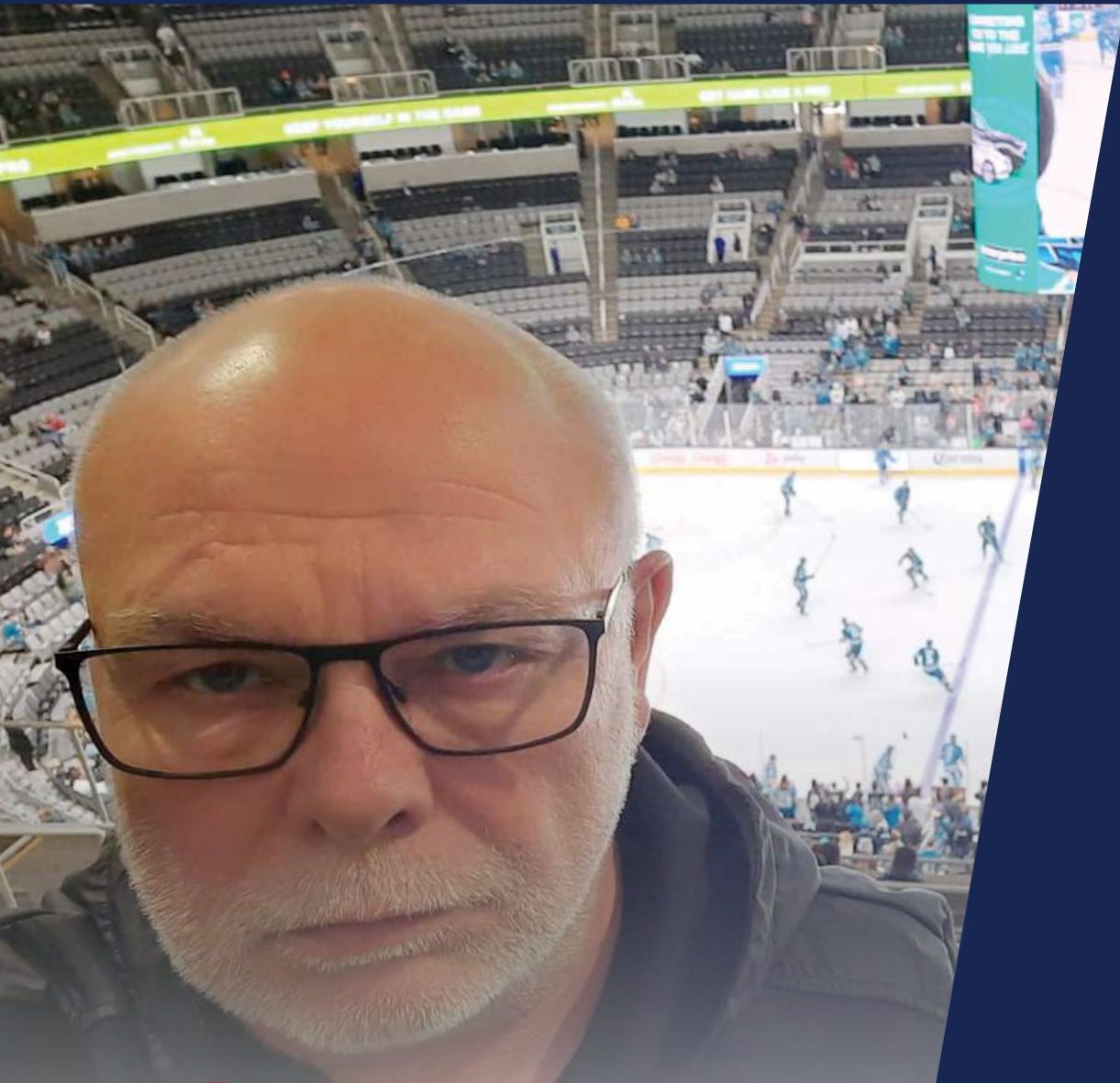
KEBY SOM SA MOHOL VRÁTIŤ DO ŠKOLY,
ZLEPŠIL BY SOM SI ZNÁMKY Z...
NIČOHO. JA SOM SA DOBRE UČIL.

KEBY SOM SI VO FILME MOHOL ZAHRAŤ
SO SLÁVNOU HEREČKOU, BOLA BY TO...
MARGOT ROBBIE.

KEBY SOM MOHOL VRÁTIŤ ČAS, ZMENIL BY SOM...
KEBY SOM MOHOL VRÁTIŤ ČAS, NEZMENIL BY SOM NIČ,
VŠETKO JE AKO MÁ BYŤ.

KEBY SOM MAL MOŽNOSŤ CESTOVAŤ ČASOM,
CHCEL BY SOM ÍSŤ...
DO OBDOBIA, KEĎ SA STAVALI PYRAMÍDY.

MÔJ SLOVAN

MENO: JAROSLAV MIHAL
 BYDLISKO: BRATISLAVA
 POVOLANIE: INŠTRUKTOR AUTOŠKOLY
 NA SLOVANE OD: 1972

PRVÝ ZÁPAS SLOVANA, KTORÝ SI PAMÄTÁŠ A NA KTOROM SI BOL?

"To bolo už dávno, neviem presne s kým Slovan vtedy hral, ale bolo to v roku 1972, keď som mal 8 rokov."

NA KTORÝ ZÁPAS SI NAJRADŠEJ SPOMÍNAŠ?

"Na stretnutie s Teslou Pardubice v roku 1979, vyhrali sme myslím 6:2 a získali prvý a aj posledný federálny titul majstra Československa. Dodnes mám ten zápas v živej pamäti, ako fanúšikovia vbehli na ľadovú plochu radovať sa s hráčmi."

MÁŠ NEJAKÚ RUTINU ALEBO ZVYK PRED ZÁPASOM?

"Pred zápasom si väčšinou zijdem na pivko."

KAM NAJĎALEJ SI CESTOVAL ZA SLOVANOM?

"Na stretnutie KHL do Rigy."

MÁŠ NEJAKÝ KLUBOVÝ SUVENÍR, KTORÝ SI CENÍŠ NAJVIAC?

"Mám všelijaké šály a iné oblečenia, ale čo si cením, sú permanentky z minulých sezón. Mám ich asi 25."

ČO SI ZVYČAJNE OBLEČIEŠ NA ZÁPAS SLOVANA?

"Klubové tričko, mikinu a v zime čapicu."

KTORÉ ČÍSLO BY SI NOSIL NA SVOJOM DRESE SLOVANA?

"26."

KTO JE TVOJ NAJOBLÚBENEJŠÍ HRÁČ SLOVANA VŠETKÝCH ČIAS?

"Peter Šťastný, on mal číslo 26, ale v Slovane mal paradoxne 18."

S KÝM ZO SÚČASNÝCH ALEBO BÝVALÝCH HRÁČOV SLOVANA SI SA STRETOL OSOBNĚ?

"Denis Godla, Stanislav Petřík, Michal Macho, Patrik Maier, Boris Brincko, je ich asi viac, ale už si nespomínam. A najnovšie Marek Slovák."

S KTORÝM HRÁČOM AKTUÁLNEJ SÚPISKY SLOVANA BY SI RÁD ZAŠIEL NA PIVO/VEČERU?

"Liam Pecararo, Sena Acolatse, Martin Bakoš, Samuel Takáč, Denis Godla."

KTORÝ BOL NAJKRAJŠÍ ALEBO NAJPAMÄTNEJŠÍ GÓL SLOVANA, AKÝ SI VIDEL NAŽIVO NA ŠTADIÓNE?

"Neviem si spomenúť na nejaký jeden, ale viem, že som miloval góly Dara Rusnáka spoza bránky, on to vedel jedinečne. A ešte góly Mira Šatana a Libora Hudáčka, tie sa mi vždy páčili."

KEBY SI MOHOL VYMAZAŤ Z HISTÓRIE SLOVANA JEDEN MOMENT ALEBO JEDEN ZÁPAS, KTORÝ BY TO BOL?

"Keď Slovan prvýkrát vypadol z federálnej ligy do 1. SNHL. Bolo to vtedy, keď bratia Šťastní emigrovali do Kanady a Slovan bol citeľne oslabený. A mám dojem, že vtedy ešte aj prvýkrát zaviedli predĺženia, ktoré Slovanu vôbec nešli."

SLOVAN BLAHOŽELÁ A SPOMÍNA

ĽUBOMÍR KOLNÍK (*23.01.1968, 57 ROKOV)

Jeden z najlepších kanonierov v histórii slovenskej extraligy. V Slovane od roku 1996 vytvoril nerozlučnú dvojčku so Zdenom Čigerom a pomohol vybojovať prvý slovenský titul (1998). Prvý hokejista, ktorý na Slovensku prekonal hranicu 300 gólov. V slovenskej repre odohral 109 duelov a nastrieval 59 gólov.

ROMAN VEBER (*03.02.1969, 56 ROKOV)

Stabilná obranná dvojica belasých v 90-tych rokoch spolu s Matejom Buknom. V roku 1993 nastúpil v historicky prvom zápase slovenskej reprezentácie. Počas kariéry si zahral aj v Česku a Nemecku, najdlhšie vo Wolfsburgu.

JÁN STANOVSKÝ (*05.02.1942, 83 rokov)

Dlhoročný špičkový funkcionár, v Slovane pôsobil vyše 30 rokov ako tréner, člen výboru, tajomník a v rokoch 1990-1996 ako predseda a športový riaditeľ. Neskôr pracoval v hokejovom zväze a viedol aj Združenie oddielov a klubov SR.

PETR PAVLAS

(*04.02.1968, 57 rokov)

Do Slovana prišiel ako 34-ročný a po siedmych sezónach mal na svojom konte 379 zápasov a 273 bodov, ktorými prispel k štyrom majstrovským titulom a triumfu v Kontinentálnom pohári. Populárny „Pačes“ alebo tiež „Dedko“ bol stálicou v zostave na modrej čiare.

SAMUEL PETRÁŠ (*05.02.1967, 58 rokov)

Nikto nemá v súčasnom Slovane viac titulov, nikto v ňom nepracuje dlhšie. Žijúca ikona klubu prišla na voľné miesto maséra v máji 1989 na odporúčanie inej legendy – Dade Bogdana – a zostala v ňom dodnes. Popri tom až do roku 2017 pôsobil v slovenskej repre.

RASTISLAV JANČUŠKA (*07.02.1927 - + 08.05.2001)

Člen Siene slávy slovenského hokeja, výrazná funkcionárska i trénerská osobnosť. Rodák z Liptovského Mikuláša najprv za Slovan hrával, potom ho viedol ako tréner, trikrát sa stal vicemajstrom Československa. Neskôr trénoval vo Švajčiarsku a 16 rokov hájil záujmy slovenského hokeja vo federálnom hokejovom zväze.

RICHARD KAPUŠ (*09.02.1973, 52 ROKOV)

Jedna z najväčších osobností modernej histórie Slovana, skvelý center. Označujú ho aj ako zberateľa titulov, so Slovanom ich získal v extralige šesť. Bol strelcom pamätného rozhodujúceho gólu v rozhodujúcom finále pri prvom titule v roku 1998. Dodnes je klubovým rekordérom v počte asistencií (346) a kanadských bodov (564). So slovenskou reprezentáciou si zahral na dvoch olympiádach, má striebro z MS 2000 a bronz z MS 2003. S Omskom sa stal majstrom ruskej superligy.

TEODOR REIMANN (*10.02.1921 - +30.08.1982)

Jeden z posledných slávnych futbalovo-hokejových obhajovníkov. Na zelenom trávniku vynikal v bránke, v hokeji žiaril v útoku. Bol výborným korčuľiarom, technikom, tvorcom hry aj strelcom. V ŠK Bratislava vytvoril dvojčku s Jindřichom Reitmayerom.

IVAN CHODÁK

(*03.02.1914 - + 14.02.1994)

„Rytier v kopačkách“ zanechal výraznejšiu stopu vo futbale ako vynikajúci hráč 1. ČsŠK Bratislava a Slovenska, ale vynikal aj v iných športoch, vrátane hokeja. Hrával v kluboch VŠ a ŠK Bratislava, stal sa dvakrát majstrom Slovenska, nastúpil aj za slovenskú reprezentáciu. Neskôr sa stal uznávaným lekárom.

ĎAKUJEME PARTNEROM ZA PODPORU

GENERÁLNY PARTNER

PLATINOVÝ PARTNER

niké | je tipovanie

JTRE

ZLATÍ PARTNERI

STRIEBORNÍ PARTNERI

TECHNOLOGICKÝ PARTNER

VÝHRADNÝ PREPRAVCA

SLOVAK LINES

MEDIÁLNI PARTNERI

Chcete byť partnerom HC SLOVAN BRATISLAVA?
Kontaktujte nás na obchod@hcslovan.sk

#SORLOMNAHRUDI

SLOVAN V KOCKE

Oficiálny názov: HC SLOVAN Bratislava

Rok založenia: 1921

Prezývka: Belasí

Domovská aréna: Zimný štadión Ondreja Nepelu
(1940, po rekonštrukcii 2011),
10 055 divákov

Klubové farby: tmavomodrá, biela, červená

Ženy: HC SLOVAN Bratislava ženy (SŽHL)

Mládež: HC SLOVAN Bratislava – mládež, o.z.

Maskot: orol Harvy

Roztlieskavačky: Slovakia Cheerleaders

Fanshop: fanshop.hcslovan.sk

Web: www.hcslovan.sk

Kontakt: tickets@hcslovan.sk

Predseda predstavenstva: Peter Korbačka

Výkonný riaditeľ: Peter Kúdelka

Generálny manažér: Lukáš Havlíček

Hlavný tréner: Peter Oremus

Kapitán A mužstva: Michal Sersen

Najviac bodov: Richard Kapuš (564)

Najviac gólov: Václav Nedomanský (370)

Najviac prihrávok: Richard Kapuš (346)

Najviac zápasov: Michal Sersen (820)

Majster Československa: **1x** (1979)

Majster Slovenska: **9x** (1998, 2000, 2002, 2003, 2005, 2007, 2008, 2012, 2022)

Víťaz IIHF Continental Cup: **1x** (2004)

Víťaz Spengler Cup: **3x** (1972, 1973, 1974)

Sieň slávy: **2x Hockey Hall of Fame Toronto** (Peter Šťastný, Václav Nedomanský)

6x IIHF Hall of Fame (Václav Nedomanský, Vladimír Dzurilla, Jozef Golonka,
Ján Starší, Peter Šťastný, Miroslav Šatan)

18x Sieň slávy slovenského hokeja

Sledujte HC SLOVAN na sociálnych sieťach

HC SLOVAN

HC SLOVAN

HC SLOVAN

HC SLOVAN

HCSLOVANBA